

عنوان مقاله:

اثربخشی روان درمانی وجودی بر افکار خودکشی در اختلال افسردگی اساسی: پژوهش مورد منفرد

محل انتشار:

اولین همایش ملی روان درمانی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سهیل جعفری - دانشجو کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

هدی جهانفر - دانشجو کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

ساناز کردانی - دانشجو کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

علیرضا الهقلى زاده قزل قيه - دانشجو کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، واحد خزر محمود آباد، موسسه آموزش عالی، محمودآباد، ایران

هانیه عباسیان نژاد - دانشجو کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر هدف تعیین میزان اثربخشی روان درمانی وجودی بر افکار خودکشی در اختلال افسردگی اساسی بود. مراجع دختري ۲۱ ساله است که بر اساس معیارهای ورود به پژوهش، مصاحبه بالینی بر مبنای DSM-۵، پرسشنامه های بیمارستانی افکار خودکشی و افسردگی بک و تشخیص روانشناس متخصص، تشخیص قطعی افسردگی اساسی همراه با افکار خودکشی را دریافت کرد. در این پژوهش از روش پژوهش مورد منفرد با طرح A-B استفاده شد. در این روش پس از ۳ موقعیت خط پایه، مداخله آغاز شد و ۸ جلسه روان درمانی وجودی برای این بیمار اجرا شد. دو جلسه پیگیری، یک ماه و دو ماه بعد از جلسه هشتم اجرا گردید. یافته ها: این پژوهش که طی تحلیل دیداری نمودار داده ها بر اساس شاخص های آمار توصیفی و تحلیل دیداری، در مرحله پیگیری نسبت به خط پایه مداخله در کاهش افسردگی و علائم افکار خودکشی شرکت کننده موثر بوده است. نتیجه گیری: این مطالعه همسو با پژوهش های قبلی نشان داد که روان درمانی وجودی باعث کاهش علائم افسردگی و افکار خودکشی در افراد مبتلا به اختلال افسردگی اساسی می شود

کلمات کلیدی:

روان درمانی وجودی، افکار خودکشی، افسردگی اساسی، پژوهش مورد منفرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1347164>

